

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

H

N

Ø

R

R

E

I

NR. 9 - 1969 - 61. ÅRGANG

S

BED OG ARBEJD

S

U

M

HØJSKOLE OG EFTERSKOLE
 UDGIVET AF ELEVFORENINGEN

Foran dig, Herre

At være her foran dig, Herre, det er alt.
At lukke mit legemes øjne.
At lukke min sjæls øjne og være stille
og tavs.
At afsløre mig selv for dig, som du har
afsløret dig for mig.
At være her foran dig, du evige nærværende.

Jeg er villig til intet at føle, Herre,
intet at se,
intet at høre.

Tom for alle tanker,
alle billeder,
i mørket.

Her er jeg
for at møde dig uden forhindringer,
i troens tavshed,
foran dig, Herre.

Men, Herre, jeg er ikke alene.
Jeg kan ikke længere være alene.
Jeg er en del af en hel flok.
For mennesker lever sammen med mig.
Jeg har mødt dem.
De er kommet indenfor.
De har slået sig ned.
De har voldt mig besvær.
De har pint mig.
De har oplugtet mig,
og jeg har tilladt det, Herre, for at de kunne
blive ernæret og forfrisket.
Jeg bringer også dem til dig, som jeg
selv kommer.
Jeg overgiver dem til dig ved at overgive
mig selv.

Her er jeg.
Her er de,
foran dig, Herre.

Uddrag af bogen: Bønner fra livet.
Udgivet af Frimodts forlag.

Siden sidst

Den store begivenhed fandt sted mandag d. 25. aug., idet vi denne dag modtog 55 elever på efterskolen. Dagen formede sig ellers som sådanne dage plejer. Goddag og velkommen. Her trækker du et værelse. Nu skal jeg følge dig op. I kender det og ved, hvor svært det kan være at finde sig selv midt i al travlheden. Dagen derpå bar præg af bogkøb, skemaskrivning o.s.v., og så var vi i gang – og det går endnu. En flok, som vi håber må blive et godt hold. Men hvor var der travlheden igen. Maleren havde jo lovet at gøre dagligstuen i orden, han gjorde det også, men det sidste tapet ankom lørdag formiddag, som eleverne kom mandag.

Vi har fået nyt betræk på dagligstuemøblerne – der var huller i det gamle. Selve trækonstruktionen var så solid, at den kan holde en tid endnu – det var godt kram, der blev købt i 1958.

I disse dage lægges sidste hånd på Danmarks høst. Søren og Josef har vores i hus – og vi må ikke klage over udbyttets størrelse.

Haven får en ekstra omgang – vejret er dertil, og vi har eftersommeren over os. Vi håber på gode dage i den skønne natur, der omgiver os.

Jeg har glemt at fortælle, at forstander Ludvig Olsen har gæstet sin gamle skole. Vi håber, han her i bladet vil skrive om mødet med den gamle skole.

Her vil vi igen minde hinanden om, at livet er en gave, der bliver større for hver dag – en af de gode gaver er vort tilhørsforhold til skolen her i Nr. Nissum.

Ths. M.

At jage efter lykken er som regel at fjerne sig fra tilfredsbeden.

Jean Paul
(1763-1825)

Et par uger i Jugoslavien

af *fbv.* forstander L. Kaag

(sluttet)

Vort mål var Plitvice søerne. Vejen hertil var meget afvekslende: Frodige landskaber skiftede til hårnålesving med bratte stigninger på den smalle vej. Her var stejle afgrunde, idylliske søer og dejlige skove.

Vor bus stopper ved 2 store hoteller. Til sammen danner de rammen om et hypermoderne kongreskompleks. Her er store sale og mindre lokaler. Flotte, moderne møbler; store smukke mosaiker på nogle af vægfladerne. Bjørneskind på gulvet og en udstoppet ulv i en dekorativ hjørne-beplantning. Smukke og flotte blomsteranretninger hist og her og friske blomsterbuketter på bordene.

Vi er kommet til en statsdrevet tjenerskole, hvor unge jugoslaver oplæres i den ædle hotelkunst! Ved måltiderne overvåges nybegyndere nøje af vidrekommende. Vi har næsten bogstavelig talt en tjener på hver finger, og det går stiligt, men tillige ret frit til. Der er plads til godt 300 overnatninger, og man spekulerer på at bygge, så der bliver yderligere godt 300.

Det hele er omgivet af en meget stor nationalpark. Efter turistbrochurernes oplysninger findes der i nationalparken et dyreliv med bl. a. vildkatte, ræve, ulve og bjørne. Jeg så kun 2 levende bjørne, de var tamme og dansede i yndefuld kluntethed til tonerne af deres ejers trommehvirvler, fløjtespil og solosang, mens de i deres tykke pels døjede med varmen.

Vi tager på en spadseretur i søområdet. Dette består af 16 søer. De ligger i terrasser mellem 600 og 400 meters højde og er forbundet med et utal af vandfald og kaskader. Nogle er brede og lave, andre af en ret anseelig højde. Et sted er første etape 60 m, anden etape 35 m.

Langs søerne er der på et område dannet spadserestier, der ved primitive broer fører over klukkende vandløb. Til den ene side af

os er der nu en træbevokset stejl bjergside og til den anden en sø. Himlen fra oven og aflejringer på søbunden giver søerne et farvespil, som veksler mellem smaragdgrønt og turkisblåt.

Her standser vi ved et par mod hinanden ludende træstammer, der danner en ejendommelig ramme for en stille bjergsø, hvis blanke stille vandspejl nogle hundrede meter længere borte styrter i afmægtig trods i en kløftet afgrund.

Under vor vandring træffer vi sammen med flere skoler på udflugt. Børnene var velklædte og rene. Deres adfærd var mindre støjende, end tilsvarende danske klasser måske ville være. Oplysningen i landet har ladet meget tilbage at ønske, men nu er der gennemført, eller under gennemførelse, 8-årig skolegang.

Dagen derpå starter vi mod Zagreb, landets næststørste by, østrigsk-præget, smuk som en vesteuropæisk storby kan være det. Vi fortsætter østpå langs Sava-floden. Ad en forfærdelig ujævn „autostrada“ bumper bilen fremad gennem Kroatiens frodige landbrugsarealer. Her er masser af majsmarker. Genemgående dyrket i småskifter. Man kører med okse- og hesteforspand. Vognene er gammeldags og små, men de fleste forsynet med hjul med gummiringe. Et teknisk fremskridt. På markerne går folk af begge køn med deres hakker og luger eller løsner jorden. De går i flokke på 4-9 og arbejder flittigt. Beboelseshusene er små og efter vore begreber fattige, også de bemærkelsesværdige mange nye og under opførelse.

Det var et mærkeligt syn et sted at se en moderne vesterlandsk springmadras til luftning foran en fattig rønne. Også en slags

Den, som taler meget, oplever kun lidt.

Armensk ordsprog.

udtryk for brydning mellem gammelt og nyt. Landet bærer klart præg af at være et land i voldsom fremdrift og udvikling. Kulturelt og økonomisk.

Regeringen har flere gange stærkt søgt at gennemføre statsdrift af jorden, men er stødt på sejt modstand. I 1965 var ifølge statistiken kun 14 % af jorden underlagt andelsgårde og statsgårde. 13 % blev dyrket af private i samarbejde med andelsgårde, og de 73 % blev dyrket af selvstændige bønder. – Men også i Jugoslavien er der stærk udvandrings fra land til by.

I Kroatien så man mange kirker og få moskeer. – Vi forlader denne landsdel og kører ind i Bosnien. Gennem århundreder et brydningens land mellem muhamedansk og vesterlandsk kultur. Kirker og moskeer er nogenlunde ligelig fordelt i begyndelsen, men efterhånden bliver det moskeer, der er i absolut flertal.

Vi fik under hele rejsen en god forplejning, men i den asiatiske prægede by Travnik serveredes der ikke som sædvanlig 3, men 5 retter til frokosten. – Mon det var fordi byen endnu havde storhedsfølelser?! I århundreder var den vesirens residensby.

Blandt alle Jugoslaviens byer er der vel ingen med samme klang som *Sarajevo*. Gennem byen strømmer floden Miliacka. Langs flodbredden kørte den 28. juni 1914 den østrig-ungarske tronfølger Franz Ferdinand og hans gemalinde. En bombe blev kastet ind i vognen. Prinsen greb den og smed den i floden med udbruddet: Vi ventede blomster og ikke bomber! Lidt efter drejede chaufføren pludseligt til højre ind i en sidegade. Her stod serbereren Gavrilo Princip, der med pistolskud dræbte de kongelige. *Disse pistolskud udløste den første verdenskrig.*

På gerningsstedet er nedlagt en mindeflise, hvori er indhugget 2 fodaftryk. På hjørnebygningen er opsat en mindeplads.

Byen er omgivet af høje bjerge og ligger 550 m o. h. Den er en charmerende blanding af gammelt og nyt. I bazargaderne sid-

der kobbersmede og sølvfiligransmede, skomagere, skræddere o. m. a. og forarbejder deres varer.

På torvet er der stort udbud af mange slags, her gælder det, at sælgeren venter af køberen, at han vil prutte varerne ned i pris, ellers er det ikke en rigtig handel.

Ikke langt herfra ligger et statsdrevet supermarked. Her er faste priser på alt. Der ydes garanti for varens kvalitet, gives 10 % til udlændinge, når de betaler med fremmed valuta; en sproglydende indfødt, der bl. a. også talte flydende svensk, hjalp tilrette sammen med en stab af veluddannede ekspeditricer og ekspedienter.

Kirketårne og moskeers minareter hæver sig side om side. Minareterne er i overtal. De græsk-katolske har her deres hovedkirke og muhamedanerne deres hovedmoske for hele landet. Vi besøger den græsk-katolske katedral. Den er fra det 16. århundrede. I den er der samlet store rigdomme, dens arkitektur virker dyster og tung.

Vi går også ind i hovedmoskeen. Den har gennem tiderne været besøgt af mange fyrster, og der er opstået den skik, at en fyrste under sit besøg lægger en gave i form af et ægte tæppe. Fra den nye tid var der tæpper fra Ægyptens Nasser, kong Husein i Jordan og shahen af Persien. Fredag er muhamedanernes helligdag. Vi så, hvorledes mænd kom og tvættede fødder, ansigt og overkrop, før de gik ind til gudstjenesten, hvori ingen kvinder deltog.

I et museum så jeg, hvad jeg aldrig før har set: Indretningen af en velhavende muslims harem. Her var en lukket gård for kvinderne, smukt tilplantet, der var to store stuer: en gæstestue og en dagligstue til deres disposition, alt var luksuriøst udstyret og spændende – men hvor gjorde det godt at forlade stedet og komme ud i det fri!

Der er religionsfrihed i Jugoslavien. Man regner med, at ca. halvdelen af beboerne tilhører den romersk-katolske kirke og ca. en fjerdedel den græsk-katolske, mens ca. en

fjerdedel er muhamedanere. Der er kun ganske få protestantiske kristne.

Hvis bladets spalteplads tillod det, havde jeg gerne indbudt jer til at være med på en spændende køretur i „De sorte bjerges land“, Montenegro, til hovedstaden Cetinje, til at gå rundt der og ikke mindre til andre historiske steder, f. eks. de mondæne og meget stærkt besøgte turistbyer Dubrovnik og Split ved Adriaterhavskystens ca. 1000 km lange moderne kystvej. Går man på opdagelse i disse byers utal af seværdigheder fra svundne tiders glørværdige perioder og trange tider, får man indtryk, der opvejer anstrengelser og adskillige turistkroners udgift.

Eller hvad siger I til en rundtur i grotterne ved Postojna. „Dette system af drypstenshuler er det største af sin art i Europa. Man kører med lilleputtog dybt ind i en forunderlig verden af farver og former, og når man endelig kommer ud i dagslyset igen, er man mættet med skønhedsindtryk.“ – Ja, og så havde man under den timelange spadseretur desforuden fået et indtryk af russiske krigsfangers slidsomme arbejde i første verdenskrig og af jugoslaviske partisaners overrumplingstaktik i anden. – Nutidshistorie i grell belysning.

Da N. N. H. & E.s elevfestdeltagere samledes i Nr. Nissum for mig så minderige kirke, sad jeg i en jugoslavisk landsbykirke, der kunne føre sin første tilværelse tilbage til år 925, og som nu dannede en smuk og ret moderne ramme om en romersk-katolsk gudstjeneste.

Næsten alt var fremmedartet. F. eks. var mange af kvinderne i farverige folkedragter, og det forekom mig, at især mændene havde stærkere ansigtstræk end nordboere i almindelighed. Sproget lød underligt og uforståeligt i mine øren. Men under salmesang, bønner, skriftlæsning og prædiken hørte jeg gentagne gange et for millioner kendt og dyrebart ord: Navnet *Jesus*.

Engang greb jeg mig selv i uvilkårligt at nynne eller sige: Ja, „Jesus er navnet mage-

løst – båret af Herren med ære“, og sendte jeg da en bøn og en tak opad til ham, der er alle gode gavers giver, og en tanke specielt til skolen på bakken, nær Limfjordens blå vande.

En hjertelig hilsen til fhv. elever og medarbejdere samt til skolens nuværende stab. – Jeg har i nogle måneder haft det langt over forventning godt i helbredsmæssig henseende.

Laurits Kaag

1920/25 og 1931/49.

En hilsen

Er du glad i Gud? Jeg spørger ikke, om du søger Gud, ber til Gud, læser om Gud, hører om Gud, snakker om Gud, debatterer Gud, heller ikke om du har ærefrygt for Gud, eller frygter Gud --- men jeg spørger: Er du glad i Gud?

Sådan læste vi en morgen i vores andagtsbog. – Er vi *glade* i Gud? Elsker vi Gud? Er det *stort* for os, at Jesus døde på korset – fordi han elskede os?

Her i Vestjylland har vi jo haft Bibelcamping – „Holmsborg Bibelcamping“. – Hvor er det skønt at kunne samles så mange om Guds ord, der stadig er nyt, levende og aktuelt. Flere aftener sad en hel del uden for teltet. Det var virkelig, som vi mærkede „Guds evige arme når helt herved.“

Mange unge kom til troen på Gud – og mange fik nyt liv i Gud. Hvor er det skønt med sådan et fællesskab i Gud. Det er virkelig noget, der holder oppe i hverdagen. Vi må hjælpe hinanden både i åndelige og timelige ting – og bede for hinanden, gå i forbøn for hinanden. Jeg tænker tit på, hvad en bekendt sagde til mig engang: Tit og mange gange må vi først *tale med Gud om ham eller hende*, i stedet for at tale med ham eller hende om Gud. På Holmsborg var det stort at se unge nyomvendte, ældre og unge troende, aflægge vidnesbyrd.

Kære kammerater fra 59 – kan I huske den aften, vi havde vækkelse på skolen? – Da vi sang: „Kimer Himmelklokker!“ – *Det var stort*. Da mærkede vi også Guds evige arme nåede helt herved. – *Men er det stort for os i dag?* Holder det endnu? Er vi glade i Gud? Dertil må vi hjælpe hinanden, gå i forbøn for hinanden og bede Gud „Vær mig synder nådig“. Hvor var det frygteligt, om Jesus på Dommens dag ikke ville kendes ved os. – Vi skal passe på, at vi ikke falder i søvn åndelig set – li' som vi ikke mærker det øjeblik, vi falder i den naturlige søvn, mærker vi heller ikke, når vi falder åndeligt i søvn. Men vi kan mærke det på bønner. Den bli'r træg og vanemæssig. Bønnen er kristenlivets pulsslæg. Når pulsen står stille, er mennesket dødt. – *Uden bøn er også vort indre liv dødt*. Matt. 7.7.

Nu må jeg til at slutte. Jeg har ellers lige haft besøg af Irene fra Nødager. Vi havde et par dejlige dage. Vi snakkede også om, hvordan den eller den havde det. *Vi har det i hvert fald godt*. Glade for hinanden, og to dejlige drenge – vi håber også, at I hver især har det godt. Men forresten – hvem gemmer vandremappen? Det ville være skønt at læse breve fra jer. Kommer I på disse kanter, er I altid velkommen hos os på „Traktorgården“.

Venlig hilsen.

Ole, Erik,

Anker (57-58) og Anne-Grethe (59).

Læsetid

Nogle mennesker holder af foråret, andre af sommeren, nogle af efteråret, andre af vinteren. Alle årstider har deres charme, og forskellige digtere har da også lovprist hver sin årstid. – En vidunderlig sommer går på hæld, og efteråret er på vej. Naturen forbereder sig på at give os en endnu større farvepragt, end den gjorde i foråret – inden det er slut – inden vinterens mørke går over landet.

Efteråret har altid haft min bevågenhed

af flere grunde, bl. a. den, at så blev det *læsetid* igen.

Forlagene er allerede begyndt at udsende de nye bøger, og i de følgende nr. vil der kort blive anmeldt en del nye bøger.

LOHSES FORLAG

Kr. Gravesen Nielsen: Og årene de rulle.

Handlingen foregår i Jylland, nærmere betegnet i et afsides landskab ved Limfjorden. Bogen handler om husmandshjem og bondegårde, og forfatteren, der er velbevandret i disse kredse, tegner et fint og troværdigt billede af tiden 1890–1945.

Jeg tror, at bogen er en sikker succes i læsekredse, men den er det også som gave til mennesker, der holder af den danske bondekultur.

Michael Green: Liv.

Bogen, der er skrevet af en engelsk lektor, er en undersøgelse af kristendommens fundamentale påstand om, at Jesus Kristus opstod fra de døde – og lever i dag. Den viser opstandelsens relevans og udfordring til det moderne menneske – den viser vejen ud af meningsløshed og fortvivlelse.

Villiam Grønabæk: Paulus selv.

Jeg husker endnu, hvor optaget jeg var af 2 bøger, jeg i min ungdom læste om Paulus. Domprovst Grønabæks bog bidrager i høj grad til, at man lærer Paulus nærmere at kende. Gå i gang med den.

Samme forlag har også udsendt:

Georg S. Geil: Lidt om livet på Jesu tid. ...

Wisløff: Barnetro.

* Højskolepost

Vore møder

27. sept.: Gørup. Ths. M.

1. okt.: Aulum. Ths. M.

4. okt.: Carmel, Århus. Ths. M.

11. okt.: Stagstrup. O.G.

16. okt.: Brande. Ths. M.

18. okt.: Tvis. Ths. M.

22. okt.: Kolding. Ths. M.

Bryllup

Lørdag den 30. august viedes i Simmelkjær kirke Jonna Skov (1968-69) til Christian Gottenborg.

Lørdag den 27. september vies i Torslev kirke frk. Lillian Jacobsen til Bent Pedersen (1965-66).

»Lille elevfest« i Brande

Højskoleelever fra 59-60 har været samlet hos Knud Hindkjær søndag den 17. august i Brande og sender en hilsen til forstander A. Kristensen og frue samt lærerne og de, som ikke var med.

*Bodil og Eiler Eilersen
 Poula og Ove B. Jensen
 Signe og Karl Groth
 Svend Næsager
 Hans Mikkelsen
 Unni og Kaj Bjerg
 Betty og Alfred Christensen
 Bent Jønson
 Lilly og Johannes Meldgaard
 Ebba og Knud Hindkjær*

Sommeren 1954

Søndag den 17. august var vi samlet hos Jytte og Kristian. Havde en dejlig dag sammen og drøftede gode minder fra sommeren 1954 på N. N. H. Sender hermed en hilsen til „holdet 54“ og iøvrigt alle bladets læsere.

*Anny Sørensen
 Maren og Daniel Christensen
 Jytte og Kristian Pedersen (49-50)
 Annelise og Leif Pedersen
 Johanne og Gunnar Madsen*

GAVER

Asp.	150,-
Elev 30-31	10,-
	160,-

Hermed kvittering og hjertelig tak.

Adresseforandringer

- 68-69 Johannes Kjærgaard, Ask Folkehøjskole, 8840 Malling.
 1968 Verner Damtoft, Kr. Herskindsvej 1, 8410 Rønde.
 67-68 Villy Josefsen, Nr. Nissum Efterskole, 7620 Lemvig.
 67-68 Frk. Anna Dalgaard, Nr. Nissum Højskole, 7620 Lemvig.
 67-68 Frk. Rita Krør, Enghavevej 47, 7430 Ikast.
 1967 Frk. Tove Hansen, Slugten 20, 7500 Holstebro.
 1967 Fru Else B. Lassen, 1408-10 Ave North, Port Alberni B. C., Canada.
 66-67 Kristian Gottenborg, Fredensvej 4, 2., 7451 Sunds.
 1966 Frk. Estrid Kjeldsen. - Fru Estrid Vester-gaard, Nr. Kollund, 7400 Herning.
 1964 Frk. Anne Marie Munkholm. - Fru Anne Marie Olsen, Vestergade 7, Sundby, 7752 Snedsted.
 63-64 Christian Jensen, Mundbjerggård, Herrup, 7830 Vinderup.
 62-63 Verner Håning Andersen, c/o J. Chr. Vad, Rønbjerg, 7800 Skive.
 62-63 Kristian Fjord Tarbensen, Søndergade 41, 6960 Hvide Sande.
 62-63 Hardy Sørensen, Hjelmsgade 8, 4. th., 2100 København Ø.
 1962 Frk. Aase Hyldahl. - Fru Aase Salling-Poulsen, Grønbacken 3, 8900 Randers.
 1962 Frk. Else Thorø, De gamles Hjem, 6900 Skjern.
 61-62 Viggo Kjeldsen, Møllevangen 4, 5691 Skt. Klemens, Fyn.
 1961 Fru Hjørdis M. Rørstrøm, Sevel, 7830 Vinderup.
 1960 Frk. Martha Vestergård, Lykkesvej 20 a st., 7400 Herning.
 1958 Fru Sonja Martinsen, Velling, 6950 Ringkøbing.
 1958 Frk. Esther K. Hansen, Efterskolen, Lerkenfeldt, 4400 Kalundborg.
 52-53 Diakon Karl Verner Dahl, Priorgade 6, 1., 9240 Nibe.
 1950 Fru Gerda Jacobsen, Grønnegade 10, 6933 Kibæk.
 45-46 Kristen Dalgaard, Ny Solds, Tvis, 7500 Holstebro.
 1928 Fru Karen Sørensen, Æblevej 12, 8800 Viborg.

Bønnen er vejen fra tvivlen til troen.

D. G. Monrad
 (1811-87)

SKOLENS KURSUS

Højskolen

Vinterkursus begynder 3. november – 5 eller 8 mdr.

Forårskursus begynder 3. april – 3 mdr.

Program, oplysninger og skema til ansøgning om understøttelse sendes gerne til alle interesserede, der henvender sig herom.

Efterskolen (8., 9., 10. kl.)

Mange henvendelser og indmeldelser til næste skoleår (1970–71) gør det nødvendigt, at vi allerede nu må gøre gamle elever og venner af skolen opmærksom på, at såfremt de ønsker deres børn optaget her – hvad vi i høj grad ønsker, da vi fortsat gerne vil have elever fra skolens egen kreds –, da må man henvende sig om program og indmeldelseskort.

Indbydelse til bibelkursus på Nr. Nissum Højskole

Mandag den 6. oktober:

Kl. 14,30–15,30: Domprovst Poul Brodersen, København: „Profeten Zakarias“. (1)

Kl. 15,30–16,00: Kaffe.

Kl. 16,00–17,00: Domprovst Poul Brodersen, København: „Profeten Zakarias“. (2)

Kl. 18,15: Aftensmad.

Kl. 19,30–20,30: Indremissionær Aage Lund, Sønderborg: „Åndsfylde bibelsk belyst“.

Kl. 20,30–21,00: Vi synger sammen.

Kl. 21,00: Fælles kaffebord. Ordet frit. Andagt.

Tirsdag den 7. oktober:

Kl. 10,00–10,50: Indremissionær Aage Lund, Sønderborg: „Åndsfylde bibelsk belyst“.

Kl. 11,00–11,50: „Livet i ordets lys“.

Kl. 12,00–14,30: Middag og stilhed.

Kl. 14,30–15,30: Pastor Bjerre Jakobsen, Randers: „Troen alene“. Rom. 3. 19–30.

Kl. 15,30–16,00: Kaffe.

Kl. 16,00–17,00: Pastor Bjerre Jakobsen: „Troen uden gerninger er død“. Jak. 1. 22–27.

Kl. 18,15: Aftensmad.

Kl. 19,30–20,30: Indremissionær Alfred Hansen, Kolding: „Abrahams tro“.

Kl. 20,30–21,00: Vi synger sammen.

Kl. 21,00: Fælles kaffebord. Ordet frit. Andagt.

Onsdag den 8. oktober:

Kl. 10,00–10,50: Pastor K. Minds, Odense: „Dåb og tro“.

Kl. 11,00–11,50: Pastor K. Minds: „Dåb og tro“.

Kl. 12,00–14,30: Middag og stilhed.

Kl. 14,30–15,30: Forstander Møller Petersen, Blidstrup Ungdomsskole, Mors: „Apostelen Peter“.

Kl. 15,30–16,00: Kaffe.

Kl. 16,00–17,00: Forstander Møller Petersen: „Hovedtanker i Peters 1. brev, kap. 1“.

Kl. 18,15: Aftensmad.

Kl. 19,30–20,30: Pastor J. Thorsen, Nykøbing M.: „Strid troens gode strid“.

Kl. 20,30–21,00: Vi synger sammen.

Kl. 21,00: Fælles kaffebord. Ordet frit. Andagt.

Hjertelig velkommen.

Udgivet af Nr. Nissum højskoles elev- og venneforening – Redigeret af forstander Ths. Mogensen.

CHRISTENSENS BOKTRYKKERI STRUER 21563